

GEMEENTE. SUPPLEMENT 6

[LEIDERSCHAP] VROUWEN IN EEN LEIDERSCHAPSAMBT

Wanneer een gemeente vrouwelijke arbeiders kiezen om in de gemeente te dienen, moeten zij alleen vrouwen kiezen die voldoen aan de Bijbelse vereisten voor vrouwelijke arbeiders en die in staat zijn de Bijbelse taken voor vrouwen uit te voeren.

Vrouwen in het ambt is een controversiële zaak onder christenen en in de Christelijke Kerk. Het doel van deze toevoeging is om wat licht te werpen op dit twistpunt. De leiders van de gemeente moeten het finale besluit voor hun gemeente nemen.

Wat leert het Nieuwe Testament over vrouwen die leiding geven?

1. Vrouwen in de historische en culturele context van de Bijbel.

Sommige christelijke gemeenten beschouwen de instructies van de apostel Paulus met betrekking tot vrouwen als beperkt tot de relatie tussen getrouwde vrouwen ten aanzien van hun eigen mannen. Ander christelijke gemeenten beschouwen de instructies van de apostel Paulus als gericht op het gedrag van alle vrouwen in alle officiële bijeenkomsten van de gemeente (in bijzonder de erediensten op de Dag van de Heere).

(1) Waren er vrouwen in het ambt van oudste?

De Bijbel leert dat alleen mannelijke personen gekozen werden als “oudsten” (leiders van de gemeente). Zij moesten “de man van één vrouw” zijn (1 Timoteüs 3:2; Titus 1:6 HSV)¹. De Bijbel geeft geen rechtvaardiging voor de aanstelling van vrouwen in welk ambt in de gemeente dan ook.

(2) Waren er vrouwen in het ambt van diaken?

De Bijbel leert ook dat alle diakenen mannen waren. 1 Timoteüs 3:11 zegt: “vrouwen evenzo”².

- Dit kan niet een verwijzing zijn naar een officieel ambt van “diacones”, omdat de tekst dan moeten lezen: “de diaconessen evenzo”³.
- Dit kan niet een verwijzing zijn naar “de vrouwen van de diakenen”, omdat de tekst dan moet lezen: “hun vrouwen”⁴ of “die vrouwen hebben”⁵. Als “de vrouwen van de diakenen” een officieel ambt was, waarom worden de vrouwen van de oudsten dan uitgesloten? De vrouwen van de oudsten en de diakenen worden in vers 2 en vers 12 genoemd.
- De vertaling: “vrouwen evenzo” verwijst naar speciale vrouwen in de gemeente, “vrouwelijke assistenten” of “vrouwelijk arbeiders”, omdat het woord “evenzo” verwijst naar een groep mensen die lijken op de mannelijke diakenen zonder diakenen te zijn.

Daarom moeten wij deze vrouwen beschouwen als een speciale groep vrouwen in de gemeente van Efeze die een speciale bediening in de gemeente had (zie 1 Timoteüs 5:3-16).

(3) Was Febe een diacones?

Romeinen 16:1-2 is de enige plaats in de Bijbel waar een vrouw “een diaken” genoemd word, hetzelfde woord als voor een mannelijke diaken. Het Griekse werkwoord “diakoneó” wordt nooit gebruikt in de zin van “dienen in het ambt van een diaken”. Het wordt altijd gebruikt in de zin van “zorgen voor de behoeften van mensen”. De primaire betekenis van het zelfstandige naamwoord “diakonos” is daarom “dienaar” en niet “diaken”. Romeinen 16:1 spreekt niet over Febe als een “diaken” in de zin van Handelingen 6:1-7, maar over Febe als een “dienaar”!

Kenchreeën was één van de twee havens van Korinte. Daar bestond een christen gemeente en Febe was een dienaar in die gemeente. Toch had haar bediening iets van de bediening van de diakenen in Handelingen 6, omdat zij “een beschermer”, “assistent” of “helper”⁶ van vele mensen en ook Paulus, was. Zij bewees waarschijnlijk gastvrijheid aan mensen die reisden tussen het oosten en het westen. Zij had een vrouw als Lydia in Filippi kunnen zijn (Handelingen 16:15) of als de vrouwen die Jezus en zijn discipelen met hun bezittingen dienden (Luke 8:1-3) of zoals de vrouwen in Efeze die speciale taken in de gemeente verrichtten (1 Timoteüs 5:9-10). Niettemin betekent de uitoefening van haar dienstbetoon nog niet dat zij aangesteld was in het ambt van diaken in de gemeente.

¹ Niet “de vrouw van één man”. Het betekent ook niet dat de oudste getrouwd moet zijn. Het betekent gewoon dat het gedrag van een gehuwd of ongehuwd oudste tegenover vrouwen onberispelijk moet zijn. Christenen en zeker christen leiders mogen niet flirten!

² Grieks: gunaikas hósautós

³ Grieks: tas de diakonous

⁴ Grieks: gunaikas auton

⁵ Grieks: gunaikas echontes

⁶ Grieks: prostatis

2. Vrouwen in de lerende gedeelten van de Bijbel.

Twee Bijbelgedeelten in de Bijbel, 1 Timoteüs 2:11-14 en 1 Korintiërs 14:33-38 zijn gezaghebbende instructies en niet alleen maar historische beschrijvingen. Titus 2:3-5 toont aan dat de Heilige Geest door de apostel Paulus gezag aan vrouwen heeft gegeven om onderricht en training aan vrouwen in hun huizen te geven. En 1 Korintiërs 11:3-5 toont aan dat de Heilige Geest *gezag* aan vrouwen heeft gegeven om buiten de officiële bijeenkomsten van de gemeente *te profeteren* (dat wil zeggen Gods Woord te verkondigen).

(1) 1 Timoteüs 2:11-12.

Maar in 1 Timoteüs 3:15-16 geeft de apostel Paulus instructies “hoe men zich *altijd moet* (Grieks: *dei*) (bevel, onvoltooid tegenwoordige tijd) gedragen in het huis van God”, dat wil zeggen, de Kerk/Gemeente (Grieks: *ekklésia*) van de Levende God”. Hier spreekt de apostel Paulus over de officiële bijeenkomsten van de gemeente, die meestal op “de dag van de Heer”⁷ plaatsvonden. Hij geeft instructies dat mannen die daarvoor in aanmerking komen aangesteld dienen te worden in het ambt van oudste in de gemeente (1 Timoteüs 3:1-7) en (indien nodig) andere mannen die daarvoor in aanmerking komen aangesteld dienen te worden in het ambt van diaken in de gemeente (1 Timoteüs 3:8-13). Hij geeft ook instructies hoe mannen en vrouwen zich “op alle plaatsen” waar christenen bidden of onderricht geven, dienen te gedragen (1 Timoteüs 2:8-15). De apostel Paulus zegt, “Een vrouw⁸ moet zich laten onderwijzen in stilheid, in alle onderdanigheid. Want ik sta niet toe dat een vrouw onderwijs geeft, en ook niet dat zij de man⁹ overheerst (NBV: “gezag over mannen heeft”), maar *ik wil* dat zij zich stil houdt (NBV: ze moet bescheiden zijn)” (1 Timoteüs 2:11-12).

Volgens “A Greek-English Lexicon of the New Testament and other Early Christian Literature” door Bauer, Arndt, Gingrich” verwijst het woord “man” (Grieks: *anér*) in deze Bijbelgedeelten naar “elke mannelijk volwassen persoon” en niet alleen maar naar “een gehuwd man”, en het woord “vrouw” (Grieks: *guné*) in deze Bijbelgedeelten naar “elke vrouwelijk volwassen persoon” en niet alleen maar naar “een gehuwd vrouw”! Dus de apostel Paulus beperkt deze instructie niet tot gehuwde vrouwen. Het is een gezaghebbend instructie met betrekking tot alle vrouwen.

(2) Uitleg van 1 Timoteüs 2:11-15.

Vertaling. 11 Een vrouw moet (bevel) zich laten onderwijzen in stilheid (Grieks: *hésuchia*), in alle onderdanigheid (Grieks: *en hupotagé*) (zie 1 Timoteüs 3:4 zijn kinderen onderdanig houden). 12 Want ik sta niet toe (Grieks: *epitrepó*) dat een vrouw onderwijs/instructies geeft/zegt wat gedaan moet worden (Grieks: *didaskó*) en ook niet dat zij de man overheerst /domineert (Grieks: *authenteó*); maar ik wil dat zij zich stil houdt. 13 Want Adam is eerst gemaakt (Grieks: *plassó*), daarna Eva. 14 En niet Adam is misleid, maar de vrouw is, toen zij misleid werd (Genesis 3:1-6,13; 2 Korintiërs 11:3), tot overtreding gekomen *en is een overtreder/een die van de weg afwijkt gebleven* (zij week af van Gods ontwerp en doel voor haar leven) (Grieks: *parabasis gegonen*) (voltooid tegenwoordige tijd). 15 Maar zij (enkelvoud, namelijk: Eva) zal in de weg van het baren van kinderen (Grieks: *teknogonia*) zalig worden, als zij (meervoud, namelijk: christen moeders) blijven (Grieks: *meinó*) in geloof, liefde en heiliging, gepaard met bezonnenheid (Grieks: *sófrosuné*).”

De toon drukt hier tederheid en sympathie uit als Paulus Gods scheppingsordening uitlegt. Laat de vrouw niet het terrein van activiteit betreden waarvoor zij niet geschapen is. Laat een vogel niet onder het water gaan wonen en een vis op het land. Laat een vrouw niet begeren gezag over de man uit te oefenen door hem in de openbare eredienst (van de gemeente) te onderwijzen. Onheilig knoeien met het goddelijke gezag is verboden. In de dienst van het Woord van God op de dag van de Heer, d.w.z. door te onderwijzen en te preken op een officiële wijze door middel van de verkondiging van het Woord in de openbare eredienst gezag uit te oefenen over de man (hem te domineren), is verkeerd voor de vrouw. Zij moet niet de rol van een meester (leraar) aannemen. Een vrouw hoort te leren, niet te onderwijzen. Zij moet niet haar stem verheffen om gehoord te worden, maar kalm blijven. Zij hoort niet stil te blijven met een rebelse houding, maar met volledige onderwerping (zie 1 Timoteüs 3:4). Haar geestelijke gelijkwaardigheid aan de man als een die alle zegeningen van de verlossing met de man deelt (Galaten 3:28), impliceert niet een fundamentele wijziging in haar aard als vrouw of in de taak waarvoor zij geroepen werd. Laat de vrouw een vrouw blijven! De vrouw behoort haar blijmoedigheid te onderwerpen onder Gods Wet voor haar leven (zie 1 Korintiërs 14:34). Gods wil zoals geschreven in de Wet wordt vooral in de schepping en val van de vrouw uitgedrukt (Genesis 3:16).

De schepping van de vrouw. God maakte Eva voor Adam, om zijn helper (Genesis 2:18-25) en zijn heerlijkheid (1 Korintiërs 11:7-9) te zijn. Nog de man nog de vrouw is volledig zonder de ander (1 Korintiërs 11:11). Maar in Zijn soevereine wijsheid heeft God de man en de vrouw als een paar zo gemaakt dat het natuurlijk is voor de man om te leiden en natuurlijk is voor de vrouw om te volgen, voor hem om het initiatief te nemen en voor haar om hem in een warme relatie te verwelkomen. Het zou verkeerd zijn deze goddelijke orde in het huwelijk en in de gemeente om te keren. Waarom zou een vrouw aangemoedigd moet worden om dingen te doen die tegen haar geschapen aard zijn? In de geschapen orde ging Evas lichaam niet aan die van Adam vooraf, maar kwam het uit Adam voort. De man is “ish” (Hebreeuws voor “man”) en de vrouw is “ishah” (Hebreeuws voor “manninne”, die uit de man is genomen, die de man voor zich wil winnen) (Genesis 2:23). Als een vrouw dit fundamentele onderscheid erkent en in overeenstemming

⁷ Openbaring 1:10; Handelingen 20:7

⁸ Grieks: *guné*

⁹ Grieks: *anér*

daarmee handelt, zal zij een zegen voor de man zijn en haar eigen geluk bevorderen. God heeft haar ontworpen een compliment van de man te zijn.

De val van de vrouw. Eva viel toen zij haar door God besloten positie negeerde. In plaats van te volgen, koos zij te leiden. In plaats van onderdanig aan God te blijven, wilde ze “als God” zijn. Adam werd misleid (Grieks: apateó) via de vrouw. Eva werd helemaal misleid (Grieks: exapataó, een sterke vorm van apateó) door de Satan. Zij luisterde direct naar Satan. Zij zondigde vóór Adam. Zij leidde in de weg van de zonde toen zij in de weg van de gerechtigheid had moeten volgen. Zij was afgeweken van Gods ontwerp en doel voor haar leven!

Het oordeel van God. In plaats van haar nog zondeloze (volmaakte) man te volgen, koos zij door haar zondige voorbeeld over hem te heersen. Met het gevolg dat zij nu haar zondige (onvolmaakte) man moet volgen (Genesis 3:16)! Met apostolisch gezag concludeert de apostel Paulus: Daarom, laten geen van haar dochters haar navolgen door de door God gegeven orde om te keren. Laat niemand een rol aannemen die niet voor haar bedoeld is. Laat geen dochter van Eva onderwijzen of leiden als de gemeente bijeenkomt in de eredienst. Laat haar leren, niet onderwijzen; gehoorzamen, niet heersen; volgen, niet leiden.

De vrouw zal in de weg van het baren van kinderen zalig worden. Dit betekent niet dat zij gered zal worden door het kind, Jezus Christus te baren. Ook niet dat zij gered zal worden door haar eigen kinderen te baren. Verlossing wordt hier niet vanuit Gods oogpunt, maar van het oogpunt van de vrouw besproken, omdat zij niet zeker van haar verlossing kan zijn of haar verlossing kan ervaren zonder inspanning, ijver en waakzaamheid van haar zijde. *Zoals overal in de Bijbel, is verlossing afhankelijk van geloof in Jezus Christus*, dat getoond wordt in liefde (en gehoorzaamheid aan het Woord), moreel in heiligheid leven (niet in seksuele immoraliteit dat zo dikwijls met het huwelijk geassocieerd wordt) en in bezonnenheid. Het enkelvoud “zij” verwijst naar Eva, maar het meervoud “zij” naar elke christen moeder. Uit Gods genade werd de vloek (de pijn) bij het baren van kinderen (Genesis 3:16) veranderd tot een zegen (Genesis 3:20). Zij zal de moeder worden van al Gods verbondskinderen (Genesis 17:17; Handelingen 2:38-39). De liefde die in het hart uitgestort wordt (Romeinen 5:5), de vrede die alle verstand te boven gaat (Filippenzen 4:7), de vreugde die ervaren wordt wanneer men zich aan Gods raadsbesluit/verordening onderwerpt (Johannes 14:21,23) en de blijdschap van echte christelijk moederschap tot eer van God worden *alleen ervaren als vrouwen blijven in geloof*, enz.¹⁰

(3) 1 Korintiërs 14:33-38.

Ook in 1 Korintiërs 14:26-38 geeft de apostel Paulus instructies met betrekking tot het ordelijke gedrag in de officiële bijeenkomsten van de gemeente waar christenen bijeen zijn gekomen om het Woord te verkondigen (te profeteren). Bij dergelijke bijeenkomsten spraken een aantal mannen of mannen met een profetische gave: “een lied, een onderwijzing, een openbaring, een uiting in klanktaal (HSV: een andere taal) of de uitleg daarvan”. Met het gezag van een apostel van Jezus Christus legt Paulus beperkingen op hoe deze samenkomsten gehouden mogen worden zodat “alles tot opbouw gebeurt” (1 Korintiërs 14:26 HSV). Hij legt drie beperkingen op. Hij beperkt:

- het spreken in tongen (onbekende talen)
- het profeteren (prediking)
- het spreken van vrouwen in deze samenkomsten.

Hij schrijft, “Laten *in alle gemeenten*¹¹ uw vrouwen¹² zwijgen (Grieks: sigaó)(bevel, onvoltooid tegenwoordige tijd). Het is hun immers niet toegestaan (Grieks: epitrepó) (onvoltooid tegenwoordige tijd) te spreken (Grieks: laleó)(onvoltooid tegenwoordige tijd)”. In de context spreekt de apostel vooral over het spreken (Grieks: laleó) in tongen (1 Korintiërs 14:11) en het profeteren (1 Korintiërs 14:29). “Maar zij *moeten altijd* onderdanig zijn (Grieks: hupotassó) (bevel, onvoltooid tegenwoordige tijd), zoals ook de wet zegt” (1 Korintiërs 14:34 HSV) (“Zoals de wet zegt” zie vers 21 en Genesis 3:16).

De vrouwen in Korinte gedroegen zich schijnbaar niet onderdanig en wilden net als de mannen in de christelijke samenkomsten optreden. Zij wilden in de officiële samenkomsten van de gemeente net als de mannen ook het Woord van God met gezag spreken, in tongen spreken of profeteren. De Heer laat dit niet toe.

Hij zegt dat zijn instructie “een bevel van de Heer is.” Wie dit (bevel) niet erkent, wordt zelf ook niet erkend (1 Korintiërs 14:37-38)! En hij schrijft, “Zo is het in alle gemeenten van de heiligen” (christenen)(1 Korintiërs 14:33). Dit bevel is dus niet beperkt tot de cultuur in de tijd van Paulus, maar is normatief voor alle culturen in de wereld en voor altijd! Dit bevel is ook niet beperkt tot de relatie tussen een gehuwde vrouw en haar man thuis, maar verwijst naar de relatie tussen vrouwen en mannen in alle officiële samenkomsten van de gemeente.

3. Vrouwen in de Bijbel zijn gelijkwaardig, maar niet gelijk (zij zijn verschillend).

Lees Lukas 8:1-3; Romeinen 16:1-6; 1 Timoteüs 3:11; 5:1-16; Titus 2:3-5.

(1) Vrouwen en mannen zijn even waardevol, belangrijk, bekwaam en nuttig in Gods ogen!

Vrouwen en mannen zijn op dezelfde manier een deel van het Lichaam van Christus (Galaten 3:28). Zowel vrouwen als mannen moeten met hun genadegaven in de gemeente dienen (1 Petrus 4:10).

¹⁰ William Hendriksen

¹¹ Grieks: hos en pasais ekklesiais ton hagon

¹² Grieks: guné in het meervoud

(2) Maar de door God toegewezen functies van vrouwen en mannen verschillen.

De functies die God op soevereine wijze toegewezen heeft aan vrouwen verschillen van die van mannen! God heeft aan vrouwen andere functies en taken toegewezen:

- *op fysiek vlak* in het baren van kinderen (Genesis 3:16; 1 Timoteüs 2:15)
- *op sociaal vlak* in de huwelijksrelatie (Efeziërs 5:22-24; Kolossenzen 3:18; 1 Petrus 3:1-6)
- *op geestelijk vlak* in de gemeente (1 Timoteüs 2:11-14; 1 Korintiërs 14:26-38)¹³.

God heeft leiderschap in het huwelijk (Efeziërs 5:22-24) en leiderschap in de gemeente (1 Timoteüs 3:2b)¹⁴ aan mannen en niet aan vrouwen toegewezen. God heeft ook de gezaghebbende prediking en onderricht van de Bijbel in de officiële samenkomsten van de gemeente toegewezen aan mannen en niet aan vrouwen (Handelingen 6:4; 1 Timoteüs 3:2b; 1 Timoteüs 5:17; 2 Timoteüs 4:1-5; Titus 1:9).

(3) Vrouwen zijn onmisbaar in de gemeente.

De Bijbel heeft de namen en daden van veel vrouwen opgetekend die belangrijke en waardevolle diensten in de gemeente geleverd hebben (Lukas 7:44-47; Lukas 8:1-3; Johannes 4:39; Johannes 20:17-18; Handelingen 9:36; Handelingen 16:15; Romeinen 16:1-6; Romeinen 16:12-13; 1 Timoteüs 5:1-16; Titus 2:3-5).

(4) Twee uiterste posities moeten vermeden worden.

- Het extreme gebruik om zonder Bijbelse grond vrouwen in ambten van de gemeente¹⁵ aan te stellen.
- Het extreme gebruik om zonder Bijbelse grond de belangrijke en waardevolle bedieningen van vrouwen in de gemeente te weren.

4. GOD bepaalt het gezag van mensen en in welke relaties.

(1) Romeinen 13:1-2.

De vraag naar gezag wordt niet beantwoord door welke menselijke cultuur (traditionele waarden en gebruiken) dan ook. Het wordt ook niet door democratisch stemrecht bepaald. De Kerk (Gemeente) is niet een democratie, maar een theocratie (Christocratie)!¹⁶ “Ieder mens moet zich voortdurend door onderwerpen (Grieks: hupotassó)(bevel, onvoltooid tegenwoordige tijd) aan de gezagsdragers (Grieks: exousia's) die over hem gesteld zijn, want er is geen gezag dan van God, en de gezagsdragers die er zijn, zijn door God ingesteld, zodat hij die zich verzet tegen het gezag, tegen de instelling (Grieks: diatagé) van God ingaat, en wie daartegen ingaan, zullen over zichzelf een oordeel halen” (Romeinen 13:1-2 HSV; zie Matteüs 28:18).

(2) God heeft zeven relaties van gezag en onderwerping in de Bijbel ingesteld:

- I. God in Christus heeft gezag over alles en allen (Psalm 145:13; Psalm 146:10; Matteüs 28:18; 1 Korintiërs 11:3; Efeziërs 1:20-23; Kolossenzen 1:18) (Zie ook 1 Korintiërs 15:28).
- II. Mannen en vrouwen hebben gezag over Gods schepping (Genesis 1:28; Psalm 8:4-8)
- III. Mannen hebben gezag over vrouwen in de huwelijksrelatie (Genesis 3:16; Efeziërs 5:22-24; Kolossenzen 3:18; 1 Petrus 3:1-6) en over vrouwen in de officiële samenkomsten van de gemeente (Handelingen 20:17,28; 1 Korintiërs 11:3; 1 Korintiërs 14:33-35; 1 Timoteüs 2:11-14; 1 Timoteüs 3:2; Titus 1:5-6).
- IV. Ouders hebben gezag over hun onmondige kinderen (Lukas 2:51; Efeziërs 6:1-3; Kolossenzen 3:20). Maar let op hun gezag wanneer de kinderen volwassen geworden zijn (Markus 3:31-35).
- V. De overheid heeft gezag over haar onderdanen (Romeinen 13:3-7; 1 Petrus 2:13-17; zie Openbaring 13:1-10).
- VI. Werkgevers hebben gezag over hun werknemers (Efeziërs 6:5-9; Kolossenzen 3:22-4:1; 1 Petrus 2:18-23).
- VII. Oudsten van de gemeente hebben gezag over gemeenteleden (Handelingen 20:17,28; 1 Tessalonicenzen 5:12; Hebreëën 13:7,17).

5. De traditionele cultuur van mensen en de cultuur van het koninkrijk van God.

Sommige christenen beschouwen de instructies van de apostel Paulus niet als gezaghebbend door de Heilige Geest gegeven¹⁷, maar gewoon als instructies die bepaald werden door de menselijke cultuur toen Paulus leefde en daarom niet meer geldig voor de tijd waarin wij leven. Dit is een gevaarlijke en verkeerde wijze van denken!

(1) Definitie van cultuur.

De cultuur van iedere groep mensen bestaat uit hun wereldbeschouwing, hun waarheden, hun geloofsovertuigingen, bijgeloof en waarden die zij uitdrukken in hun overtuigingen, ervaringen, gedrag, relaties en instellingen (gewoonten en tradities).

¹³ De Bijbel geeft geen verbod, bevel of onderricht over vrouwen op maatschappelijke, politieke of militaire terrein. Richteren 4:4-9 spreekt over Debora als “profetes, rechter en militaire leider” in Israel. Handelingen 8:27 spreekt over een “de koningin van de Ethiopiërs”.

¹⁴ “De man van één vrouw” en niet “de vrouw van één man”.

¹⁵ Ambten als oudste/ouderling en leraar.

¹⁶ In opkomende democratiën vechten vrouwen voor gelijke rechten op elk terrein.

¹⁷ Wel gezaghebbend door God gegeven: Matteüs 22:43; Johannes 14:26; Johannes 16:13-15; 1 Korintiërs 4:6; 2 Timoteüs 3:16-17; 2 Petrus 1:20-21.

(2) De historische context van de Bijbel.

De historische en traditionele cultuur van elke groep mensen bevat goede en slechte aspecten. De geschiedkundige delen van de Bijbel beschrijven goede en slechte aspecten van de menselijke cultuur in de tijd dat een Bijbelboek geschreven werd. Maar geen enkele beschrijving van menselijke cultuur in welk tijdperk dan ook is normatief!

(3) De culturele context van de Bijbel.

God wil dat de cultuur van het Koninkrijk van God de enige cultuur in elke stad, land en taalgroep van de wereld word! Enerzijds leren en bevelen de onderwijzende delen van de Bijbel welke aspecten van de cultuur van het Koninkrijk van God de cultuur moeten worden op elke plaats en in elke periode in de wereldgeschiedenis (zie Matteüs 5 tot 7 en alle gelijkenissen over het Koninkrijk van God)! Anderzijds verbieden de onderwijzende delen van de Bijbel alle slechte aspecten van de menselijke cultuur op alle plaatsen en in alle perioden van de wereldgeschiedenis. Gods volk mag de verwerpelijke manieren van de goddeloze volken niet navolgen (Leviticus 18:1-30; Deuteronomium 18:9-13; Romeinen 1:18-32)!

De onderwijzende delen van de Bijbel bevatten de volgende instellingen: het christelijke huwelijk, de relatie tussen ouders en kinderen, de relatie tussen werkgevers en werknemers, de relatie tussen overheid en burger, enz. (Efeziërs 5:22 – 6:9; Kolossenzen 3:18 – 4:1; 1 Petrus 2:13 – 3:7). De Bijbel beveelt duidelijke morele seksuele standaarden (Leviticus 18:5-6,20,22,23-24) en standaarden voor gerechtigheid (Leviticus 19:9-18,26-37)(cf. Matteüs 5:21-48). Zo beveelt de Bijbel ook wat de relatie tussen mannen en vrouwen in de gemeente hoort te zijn (1 Korintiërs 11:3; 1 Korintiërs 14:33-35; 1 Korintiërs 14:36-38; 1 Timoteüs 2:11-14). Al deze leringen, bevelen en verboden zijn overal in de wereld en te allen tijde normatief!

(4) Het juiste principe van Bijbeluitleg.

De cultuur van mensen mag nooit de uitleg van de Bijbel bepalen! Integendeel, de cultuur van het Koninkrijk van God in de Bijbel moet bepalen wat elke menselijke cultuur overal in de wereld en te allen tijde moet worden!

God heeft besloten de volgende van elk mensengroep in de wereld te veranderen (transformeren):

- niet alleen hun hart (toestand, houding, motieven, overtuigingen, geloof)
- maar ook hun leven (woorden, daden, gedrag)
- en hun nationale cultuur (normen, waarden, instellingen)

Christenen moeten een onderscheid maken tussen de historische (beschrijvende) delen van de Bijbel en de onderwijzende (lerende) delen van de Bijbel. De historische delen van de Bijbel beschrijven wat er in het leven en de cultuur van mensen gebeurde, hetzij goed, hetzij slecht. Maar deze beschrijvingen zijn niet normatief voor christelijk gedrag. De onderwijzende delen van de Bijbel echter leren en bevelen wat er in het leven en de cultuur van mensen zou moeten gebeuren! Deze onderwijzingen, bevelen en verboden zijn normatief voor christelijk gedrag overal en te allen tijde! Ze zijn ook normatief voor het gedrag van niet-christenen, al erkennen niet-christenen dat niet.

6. De kwalificaties van vrouwelijke arbeiders.

Als een gemeente vrouwelijke arbeiders aanstelt, dan moeten deze vrouwen voldoen aan de vereiste kwalificaties in de Bijbel. Zij moeten ook in staat zijn de Bijbelse taken voor vrouwen uit te voeren.

1 Timoteüs 3:11 leert dat vrouwelijke arbeiders zich waardig moeten gedragen. Zij mogen niet kwaadspreken, moeten sober en in alles betrouwbaar zijn. Dus, evenals de mannelijke diakenen moeten ook de vrouwelijke arbeiders (assistenten, helpers) gekozen worden op grond van hun karakter, gedrag en bekwaamheden.

6. De taken van vrouwelijke arbeiders.

(1) Vrouwen die Jezus onderhielden.

Vrouwen onderhielden Jezus en zijn discipelen tijdens hun bediening (Lukas 8:1-3).

(2) Febe, de beschermer, assistent en helper van Paulus te Korinte.

Febe was een assistent of helper van de apostel Paulus (Romeinen 16:1-2).

(3) Priscilla, de medewerker van Paulus.

Priscilla was een medewerker van de apostel Paulus (Romeinen 16:3-4).

(4) De vrouwen die assistenten en helpers van de diakenen waren.

De vrouwenarbeiders horen dus *assistenten of helpers van de diakenen* te zijn, vooral in taken gericht op de armen en behoeftigen. Zij richten zich op taken waarvoor vrouwen meer geschikt zijn dan mannen (1 Timoteüs 3:11).

(5) Oudere vrouwen die jongere vrouwen toerusten.

De oudere vrouwen in de gemeente gaven het voorbeeld en rustten jongere vrouwen toe om hun mannen en kinderen lief te hebben, ingetogen, kuis, zorgzaam in het huishouden en vriendelijk te zijn en het gezag van hun mannen te erkennen (Titus 2:3-5).

(6) Oudere weduwen te Efeze.

Een groep oudere weduwen in de gemeente van Efeze had speciale functies (1 Timoteüs 5:9-16).

(7) Vrouwen in de Vroege Kerkgeschiedenis.

De Vroege Kerkgeschiedenis vertelt dat deze vrouwen de volgende functies hadden: zij gaven adviezen en onderricht aan jongere vrouwen, baden met andere vrouwen, bezochten zieken, bereidden vrouwen voor op hun doop en namen vrouwen mee naar het Avondmaal. Zij zorgden ook voor de weduwen en wezen die door de gemeente onderhouden werden. Vrouwen gaven zich aan deze taken omdat vrouwen beter dan mannen toegerust waren deze taken uit te voeren!